Отъ тюрк. марко-ман. Загина помещичката. М. р. 528

Загия (ста) в. Зигия гр. Дуруз; чеф. Курт-ман-лъе бре Христо! до две загие пепуще. В. 88.

Заглавие (сто) начало писменно то в'нъкоя книга.

Заглавен, вна, о, — н (чта) що се отнася до заглавие то означаващ, който стои в'заглавието. Заглавни образи. Л. Д. 1875 р. XI. Заглавна буква.

Заглавяване. в. Заглавяване.
Заглавница (ста) в. глава-ница въ глава-ница
Заглавявам гл. дн. 1) Забивам клин, за гърбя с'клин.
Заглавям.

Заглавен, ен, о, — н (чта) който главен, е, дец.

Заглавявам, гл. дн. Земам да освещам глад.

Заглавяване. гл. св. в. изглавяване.

Заглавя гл. св. 1) покарвам глава. 2) изтъкна глава-ръка, на друг чта. 3) Загнусявам лишаи по оста вки. 4) Заглавен, а, о, — н (чта) жито с'заглавя-главни
сглавя косите си см. 5) Заглавя се, тъпъкъ вам. 6) — Заглавям му се косъм чта, по-трева (се)
Заглавя се. гр. стр.
Заглавявам гл. дн. 1) изглавявам, гравям, изглавям, изглавявам, Заглавявам.
2) местакам. 3) Заглавявам гравилните си постъвки.
4) Заглавявам си косите
Заглавявам, се, гл. стр.
Заглавявам (сто) от Заглавявам.

Заглевам, у вам, надъвквам, дъвка тоглевам или краднешка та поглевам. 2) сглевам, за-глъвя, сглъкнем, съдъвя: та да загледа гърд, дому, глад ницо не заглева. М. 77. Не помня семейство не ли оно Заглевало. ~~3) Заглам~~

Заглеждам се гл. стр. 1) Не гледам дълго време на нищо с'удоволствие. 2) вглеждам се: Заглеждала се мария у тая пуста домашна. М. 64. 3) Загледам, ха-дъвам, Заглевам. не се Заглеждай.
Заглеждам гл. св. от Заглеждам.

Заглеждам се гл. стр. Заглеждам се в'тавана. Т. 238

Заглеждам, в. Заглеждам.

Заглеждам се в. Заглеждам се.

Заглибвам се гл. стр. потъвам, Затъвам.

Заглух (чта) оглушавам, глухота: Заглух го ударило.
Заглуша.

Заглушавам гл. дн. 1) с'вик да тревожа да се разби-рат други гласове. Кърлянката на Вуката Заглушаваше та се не разбираше нищо. 2) Да се тресе на пропаст-

Заглибвам, а, о, — н (чта) Затъмам.

Заглохвам в Заглъхвам: та да трябва тъмно ва Заглохва от бури. Л. Д. 1872 р. 231.